

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

Laudabile hoc exemplum est, quo docemur, quomodo funera defunctorum curanda sint. Licet enim in casu necessitatis sub bello & persecutione facilis sit iactura sepulchri, tamen monemur in scripturis, ut si fieri possit, defunctos nostros honestè sepeliamus, Sir. 38. v. 16. fuerunt enim dum vixere templa Spir. S. 1. Cor. 3. versic. 17. participarunt corpus & sanguinem Christi, 1. Cor. 10. v. 16. membra illorum fuerunt arma iustitiæ, Rom. 6. v. 13, per quæ Deum in corporibus suis glorificarunt, 1. Cor. 6. vers. 20. & tandem in extremo die glorioso corpori Christi *σύνμορφά* erunt, Phil. 3. v. 21. æquum igitur est, ut decenter sepeliantur. Hoc Deo gratum est, qui honestam sepulturam premii loco promisit, Gen. 15. v. 15. 2. Reg. 22. v. 20. & econtra instar maximæ pœnæ reputat sepulturæ defectum, Jer. 22. v. 19. 1. Reg. 22. v. 37. 38. 2. Reg. 9. v. 37.

Ad hanc sepulturæ honestatem pertinet etiam comitatus frequentia, ut funera in spectabili pompa deducantur. Exempla vide Gen. 50. vers. 7. 2. Sam. 3. v. 31. Johan. 11. v. 19. Hoc requirit 1. mandati auctoritas, Rom. 12. v. 15. 2. Christiana charitas, 1. Corinth. 13. vers. 8. 3. Consequens utilitas, Eccl. 7. v. 3. seqq.

De Secundo.

Sequitur pars altera, quæ *adventus Christi* describitur, circa quem tria potissimum consideranda veniunt:

1. *Compassio.* In Græco est *ἐσπλαγχνίζω*, quod intimis misericordiæ visceribus ad conspectum viduæ hujus commotum esse indicat. Ne putes igitur Christum ignorare dolores & agonestuos. Videt invisibilis, nec videt tantum, sed miseretur etiam, Psalm. 103. v. 13. Esa. 49. v. 15. Jer. 31.

v. 20. non enim talem habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris, sed tentatum per omnia, sicut nos, tamen absque peccato. Accedamus ergo eam fiducia ad thronum gratiæ, ut misericordiam consequamur, & auxilium inveniamus in tempore opportuno. Ebr. 4. v. 15. 16.

2. *Consolatio*, quia viduam erigit, & dicit: noli flere: Lægendi utiq; sunt mortui, sed piè, & moderatè, Sirac. 38. v. 17. seqq. non quemadmodum Ethnicici solent, qui spem non habent, 1. Thess. 4. v. 13 nam spiritus tristis exsiccat ossa, Proverb. 17. vers. 22. & summa plaga est mæror animi, Sirac. 25. v. 18. adde Proverb. 25. v. 20. Sirac. 38. vers. 19. semper igitur vox illa Christi personæ in auribus nostris. Quando in cruce versaris, noli flere, Christus tecum est, Psal. 91. v. 15. moriuntur tibi liberi, parentes, uxor, &c. noli flere, justorum animæ sunt in manu DEI, nec cruciatus illos attingit amplius, Sapient. 3. v. 1. In agone constitutus es ipse: noli flere, tempus beatæ emigrationis imminet, jamjam anima deportabitur ab Angelis in sinum Abrahamæ, Luc. 16. vers. 22. ubi mæror omnis in gaudium vertetur, Joh. 16. v. 20. & Christus ipse lacrymas tibi absterget, Apoc. 7. v. 17.

3. *Resuscitatio*, cujus hîc describitur

1. *Modus*, qui consistit

1. *In tactu.* Nam accessit, inquit Evangelista, & locum tetigit. Hoc idèd fecit, ut omnes corporis sui partes sanctas & vivificas esse ostenderet, quoniam enim caro ejus facta est propria verbi omnia vivificantis propterea vivificata est ipsa, tollitq; mortem & corruptionem, inquit Theophylactus, Eadem vi tanger olim oculos nostros in extremo die, & prodibim⁹ vivi, Ezech. 37. v. 12.

2. *In*

2. *In affatu.* Nam adolescens ait, dico tibi, surge. Quibus verbis demonstrat se esse resurrectionem & vitam, Johan. 11. v. 25. & claves habere mortis & inferni, Apoc. 1. vers. 18. unde Augustinus, nemo inquit, tam facile excitat è lecto, quam Christus è sepulchro. Nam mors coram ipso somnus est, Matth. 9. vers. 24. ita in novissimo die extollet vocem suam & dicet: surgite mortui, venite ad iudiciam, statim omnes qui in monumentis sunt, resurgent, Joh. 5. v. 28. 29. Dan. 12. v. 2.

Negent Epicuræi, Sap. 2. v. 2. rideant Philosophi, Actor. 17. v. 32. impugnent Sadducæi, Actor. 4. v. 2. nobis fides hæc indubitata est, utpote quæ duabus columnis firmissimis innitur, potentia scilicet Dei, & verbo in Scripturis manifestato, Matth. 22. v. 29. Potentia Dei infinita est, quæ vocat ea quæ non sunt ut sint, Rom. 4. v. 17. ex nihilo hominem creavit, quidni ex mortuis resuscitaret? facilius enim est reparare quam creare, inquit Augustinus. Coram Deo nihil impossibile, Luc. 1. v. 37. Verbum ejus certo certius est, 1. Reg. 8. v. 56. atqui dixit Esa. 26. v. 19. dixit Joh. 5. v. 28. 29. dixit Joh. 11. v. 25. dixit Joh. 6. v. 54. Ergo nullum ex his verbis Christi in terram cadet, cælum & terra præteribit, sed verbum ejus non præteribit, Luc. 21. v. 33. Hoc fundamento innixi cum Jobo dicere possumus: Scio quod Redemptor meus vivit, &c. Job. 19. v. 25.

2. *Effectus*, qui triplex, nam mortuus

1. *Se se erigit:* Ita in novissimo die erigent se mortui, & de sepulchris incorruptibiliter prodibunt, cujus rei typum habemus egregium, Ezech. 37. per tot.

2. *Loqui incipit:* Ita nos coram throno Dei magnalia divina celebrabimus in seculum, Apoc. 4. v. 11.

3. *Matrem reficit.* Christus enim resuscitatum adolescentem matri suæ restituit, inquit Evangelista: Ita quoque in die iudicii fiet ἀνοικτάς αἰσῆς πάντων, Actorum. 3. vers. 21. tunc cum fratre soror, nati cum patribus ibunt. Neque enim mors separabit nos à charitate Dei, quæ est in Christo Jesu Roman. 8. v. 38. 39. Hoc solatio utitur David, 2. Sam. 12. v. 23. & Maccabæa, 2. Macc. 7. v. 22. 23.

De Tertio.

Restat populi applausus, qui valde memorabilis est:

1. *Ratione stuporis.* Nam accepit omnes timor, inquit Evangelista. Hoc ipso docet nos plebecula, quod signa & miracula videntes non susque deque illa habere, sed cordi imprimere, & pœnitentiã ex illis meditari debeamus. Qui enim hîc non stupet, quando Deus miracula facit in cælo & in terra, ut iram suam nobis ostendat, stupebit olim cum hospite illo, qui veste nuptiali non erat indutus, & in exteriores tenebras conjicietur, Matth. 22. v. 13.

2. *Ratione tenoris.* Nam glorificabant Deum dicentes: Propheta magnus surrexit inter nos, & Deus visitavit populum suum. Quibus verbis depredicant beneficia sibi exhibita, quod nimirum Deus gratiosa visitatione populum suum dignatus, Prophetam illum magnum excitaverit, de quo Moses Deut. 18. v. 15.

Erat tum temporis status Judæorum miserimus. Nam sceptrum amiserant, & à tempore Malachiæ Prophetam nullum habuerant, sed in cathedra Moïsi sedebant falsi Doctores, qui rescindebant verbum Dei per traditiones suas, Marc. 7. v. 13. & populus erat sicut oves nō habentes pastorem,